

VŘESINSKÉ NOVINY

www.vresina.cz / prosinec 2016 / 4 / ročník: XXIII.

Občasník

Zpravodajství z obce

Vážení spoluobčané,

v tento krásný adventní čas je vhodné trochu bilancovat a trochu plánovat. Takže k té první části – bilancování. Myslím, že rada obce se v roce 2016 nejen zabývala celou řadou důležitých záležitostí (výčet těch nejdůležitějších si můžete přečíst v příloze – Zpráva o činnosti rady za rok 2016), ale vymyslela také spoustu zajímavých projektů. Z toho, co se povedlo, bych ráda vydvihla například získání téměř 500.000,- Kč na rekonstrukci místních komunikací (díky jednáním mezi vedením obce a společnostmi SmVaK, Aqualia infrastructures inženýring a LXM group) nebo 290.000,- Kč obdržených z věcného břemene díky umístění optického kabelu na území obce. Smlouva na tuto druhou akci byla sice podepsána již v předchozím volebním období, ale rada svým razantním přístupem vůči zhotoviteli zajistila v mnoha případech zlepšení stavu oproti výchozímu před započítáním stavby.

Ale kromě budování, dozorování a údržby bylo v tomto roce i hodně přemýšlení. Rada se rozhodla co neefektivněji skloubit požadavky ze strany občanů (zajištění lékařské péče, sociálních a bytových služeb apod.) a organizací v obci (rozšíření prostor v knihovně, místa ke shromažďování, větší prostory pro oddíl skautů), požadavky ze strany státu a možné dotační tituly tak, aby vznikla co nejlepší strategie dalšího rozvoje obce. Tato strategie je samozřejmě limitována nemovitostmi v majetku obce a předpokládanými finančními možnostmi – rozpočtovými příjmy.

Po diskusích s architekty, jednotlivými zainteresovanými stranami (lékaři, zaměstnanci údržby obce, knihovníci, členy JSDH, vedoucím skautů, atd.) a specialisty na dotace, vyplynulo jako nejvhodnější následující řešení:

- Jednota – vznik nového zdravotního střediska
- Pozemek v průmyslové zóně na ulici Selská – vybudování sběrného dvora a nové hasičské zbrojnice
- Hasičská zbrojnice – byty pro sociálně potřebné (maminky samoživitelky, osamocené seniory apod.)
- Garáže za hasičskou zbrojnicí – klubovna a úložiště lodí skautů
- Dům zahrádkářů – postupná rekonstrukce
- Pozemky za knihovnou (stávající zahrádky) – rezerva

Z bývalé Jednoty se tedy stane zdravotní středisko. Po přestavbě jsme schopni zajistit: ordinaci praktického lékaře, domácí péči, ordinaci zubního lékaře (do budoucna možná dvou zubních lékařů) a rehabilitační pracoviště. Co

ale nejsme schopni zabezpečit (a zřejmě ani do budoucna), to je ordinace pro děti a dorost. Důvody byly popsány již v některém z minulých vydání Vřesinských novin, proto připomenou pouze ty nejdůležitější. V obci žije cca 600 dětí, z toho pouze část do 11 let (ty chodí zpravidla do školy či školky ve Vřesině), takže řada z nich dochází k lékaři tam, kam chodí do školy či později do zaměstnání. Ale i kdyby všechny děti docházely k lékaři ve Vřesině, stejně by ani zdaleka nebyla naplněna kapacita průměrného obvodu (ten čítá cca 1600 karet). Řešením pak určitě není lékař na částečný úvazek, protože není nic horšího než v případě nepřítomnosti lékaře jít s nemocným dítětem tam, kde nikoho nezná. Navíc zde existuje akutní celorepublikový nedostatek pediatrií, který se v nejbližší době rozhodně nezlepší. Takže se domnívám, že zamýšlená kombinace lékařů s rehabilitací je to nejlepší možné v dané situaci a v daném čase.

Co se týče vybudování sběrného dvora a hasičské zbrojnice v průmyslové zóně na ulici Selská, tak tyto myšlenky byly hodně ovlivněny možnými dotačními tituly. Na rozdíl od předchozího programového období toto stávající 2014 – 2020 již pro obec velikosti Vřesiny moc možností nenabízí. A pokud jednou z mála je právě titul na hasičskou zbrojnicí či na sběrný dvůr, byla by hloupost se o získání peněz nepokusit. A argument, že máme hasičskou zbrojnicí, je samozřejmě pravdivý, jenže ta již zdaleka nesplňuje současné nároky jednotky SDH. Nemluvíme teď o zájmové organizaci, ale o JSDH Vřesina, která je jednotkou požární ochrany typu III/I s územní působností vedenou v krajském poplachovém plánu. A jako taková musí splňovat určité předpoklady, a to i materiální. Ne nadarmo získala Ioni Vřesina darem od Moravskoslezského kraje požární automobil v hodnotě cca 1,5 mil Kč.

Také úložiště, které ve Vřesině máme, nesplňuje současné parametry nakládání s odpady. Navíc se nachází ve starém centru obce uprostřed bytové zástavby. Proto je pouze logickým krokem přemístit ho do průmyslové zóny. A to včetně zázemí pro údržbu obce, které v nynějším stavu nevyhovuje hygienickým požadavkům.

Pokud by se projekty sběrného dvora a hasičské zbrojnice podařilo realizovat, uvolnila by se nejen budova stávající hasičské zbrojnice, ale rovněž garáže využívané dnes údržbou obce. Budova hasičské zbrojnice je přitom dle architektů nejvhodnější k přepokračování str. 2

Vážení občané,

vracím se znovu k opatření, které jsme byli nuceni provést a na které se mezi námi objevují různé názory a reakce. Jedná se o zavírací dobu na našem hřbitově. Mně samotnému a myslím, že i mnoha dalším, je velmi líto, že musíme náš hřbitov v noci zamykat. Starousedlíci si pamatují, že nikdy tak ve Vřesině nebylo. Bohužel vandalové a chuligáni si tuto situaci vynutili. Zavírací dobu jsme určili po poradě takovou jaká je a vím, že si někteří myslí něco jiného. Bohužel, nelze vyhovět všem.

S uzavřením hřbitova souvisí i zamykání WC. Zamykání jsme byli nuceni zavést, když jsme zjistili, že tam někdo přespává. Tomu, aby přes den byly odmontovány a ukradeny vodovodní baterie a vypínače, jsme nezabránili. A jak používají někteří „návštěvníci“ hřbitova WC, nelze ani publikovat.

Slyšel jsem i názor, že je zbytečné něco budovat, že to bude stejně zase zničeno. Já si ale myslím, že toto není řešení. Musíme doufat a věřit, že jednou dojde všem, že vlastně ničí i svůj majetek.

Pavel Pokorný, místostarosta

Informace o konání veřejné sbírky

Obec Vřesina se stejně jako například spolek Klubu důchodců rozhodl pomoci rodině nemocné Šárky Jurečkové, která se ocitla v tíživé situaci v důsledku životu ohrožujícího onemocnění.

Obec odeslala Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje oznámení o konání veřejné sbírky. Nyní čekáme na potvrzení o přijetí oznámení a schválení.

V případě schválení ze strany Krajského úřadu vás o zahájení budeme informovat. Sběrka bude probíhat od ledna 2017 do konce dubna 2017.

Budete moci přispívat libovolnou částku buď prostřednictvím pokladniček umístěných v obecní knihovně a na základní škole, případně na účet, který je vytvořen speciálně pro tuto sbírku. Číslo účtu je 4420785359/0800.

Sára Bedrunková

budování na byty pro potřebné. Už od roku 2000 mají obce povinnost uspokojovat potřeby svých občanů v oblasti bydlení a rozvíjet sociální péči, což je dle mého zcela správné. V minulosti se opakovaně stalo, že se na obec obrátili občané s prosbou o pomoc, kterou jim obec kvůli neexistenci bytů nebyla schopna poskytnout. Navíc se připravuje nový zákon o sociálním bydlení, ze kterého bude pravděpodobně vyplývat, že obce budou mít povinnost zajistit určitý počet sociálních bytů na svém území. Na druhé straně budou mít pravděpodobně ze zákona nárok na dotace na stavbu, opravu, pronájem a provoz sociálních a dostupných bytů.

Co se garáží za hasičskou zbrojnicí týče, ty se jeví jako vhodné útočiště pro oddíl vodních skautů. Oddíl má dnes již cca 40 členů a stále se rozrůstá. Daleko důležitější než úspěchy, které oddíl každoročně slaví na celostátních závodech regat a tím reprezentuje Vřesinu, je zaměstnávání dětí ve volném čase a jejich vedení k samostatnosti, k odpovědnosti a k sepestí s přírodou. Proto je výhodné, že za garážemi jsou obecní pozemky parc. č. 298, 314 a 315, které představují v podstatě parčík a s opraveným parkem u hasičské zbrojnice mohou být útočištěm dětí při jejich schůzkách. Přebudovat garáže pro potřeby skautů nebude finančně náročné a kromě klubovny zbyde i dostatečně veliký prostor nejen pro veškerý potřebný materiál, ale i pro lodě prozatím umístěné v Ostravě – Třebovicích.

Přemístěním skautů se v budově uvolní další prostory, které velmi potřebuje knihovna. O tom, jak je naše paní knihovnice Kateřina Hurníková aktivní a šikovná, vypovídá jiný článek

v tomto čísle. Proto se zmíním hlavně o tom, že knihovna se neustále rozrůstá co do rozsahu knižního fondu i čtenářské základny. Kromě toho, že dnes ke knihovně již neodmyslitelně patří biblio-schránka, tak paní knihovnice obsluhuje ještě 2 knižno-budky. Jednu celoročně – v parku u hasičské zbrojnice – a druhou sezónně – na porubském koupališti. V roce 2016 je v knihovně evidováno 4500 knih, uskutečnilo se cca 25 akcí nejen místních ale i spojených s celostátně konanými. Knihovna má 327 čtenářů (z toho 140 do 15 let) a letos zatím 7361 výpůjček. Prostory knihovny jsou sice moderní a účelné, ale bohužel příliš malé. Propojení s vedlejší místností by bylo nejlepším řešením.

Toto jsou tedy výsledky nekonečných diskuzí a úvah, které se pomalu začínají zhmotňovat. A s tím zhmotňováním nelze příliš otálet. Protože předpokládané dotační tituly, s jejichž pomocí bude možné většinu věcí uskutečnit, budou vypsány již v příštím roce. Proto rada už před nějakým časem v případě sběrného dvora a zdravotního střediska vysoutěžila architektonickou firmu zpracovávající projektovou dokumentaci. A v případě hasičské zbrojnice bude výběrové řízení vypsáno ihned po novém roce. Bez hotových projektů totiž nelze dotace získat. A nepokusit se o to, by bylo špatné.

Proto do příštího roku přejí nám všem, abychom v oblasti dotací byli úspěšní a aby se naše obec stávala čím dál tím malebnější a modernější a plnila stále lépe potřeby nás všech.

A v osobní rovině mi dovoďte, abych vám popřála hlavně hodně zdraví a šťastné vykročení do nového roku 2017.

Michaela Roubíčková, starostka

Občanské průkazy

Vzhledem k tomu, že mnohým občanům končí začátkem roku 2017 platnost občanských průkazů, dovolujeme si vám připomenout možnosti vyřízení průkazů nových.

Kde můžu nový OP vyřídit?

Je zapotřebí se obrátit na úřad s rozšířenou působností. Máte tedy možnost vyřízení na Magistrátě města Ostravy (Gorkého 2, 702 00 Ostrava, naproti bývalého hotelového domu Jindřich), na Městském úřadě v Hlučíně (Mírové náměstí 24/23, 748 01 Hlučín) a také na Městském úřadě v Bílovci (17. listopadu 411/3, 743 01 Bílovec).

Kdy mohu jednotlivý úřad navštívit?

K vyřízení je nutné navštívit příslušný orgán v úředních hodinách, případně je možnost si termín zarezervovat na těchto internetových stránkách.

Ostrava:

<https://objednavky.ostrava.cz/eobs#/objednat-se>
Hlučín: <http://www.hlucin.cz/cs/urad-a-samo-sprava/rezervacni-system.html>

Bílovec: <https://dokladybilovec.iqpoint.cz/rezervace>

Co musím mít s sebou?

Dosavadní platný občanský průkaz. Žádost o vydání OP vám vyplní pracovníci na přepážce úřadu. Rovněž vám na místě porídí fotografii. V případě, že máte již prošlý občanský průkaz, vezměte s sebou cestovní pas nebo rodný list.

Sára Bedrunková

Kontroly kotlů na pevná paliva

Upozorňujeme, že od začátku letošního roku začaly platit nové povinnosti vyplývající ze zákona č. 201/2012 Sb. – O ochraně ovzduší. Podle uvedené zákona si musí občané do konce roku 016 nechat provést kontrolu technického stavu kotle na pevná paliva (tj. na uhlí, koks, dřevo, atd.). Jedná se o kotle, kamna a krbové vložky s teplovodním výměníkem, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění o tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Tuto kontrolu je nutno provést jednou za 2 roky odborně způsobilou osobou, tj. prostřednictvím technika, který byl proškolen výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě. Pokud občan při následné kontrole doklad nepředloží, může dostat pokutu až 20 000 Kč.

Seznam techniků proškolených pod dohledem hospodářské komory České republiky v Moravskoslezském kraji je uveřejněn na webových stránkách Moravskoslezského kraje.

V seznamu je u každého technika uvedeno jeho telefonní číslo, jeho e-mail, město, ve kterém působí a výrobce kotle, na který získal oprávnění k provádění kontrol. Kotle, které nejsou vyrobeny oficiálním výrobcem, ale jsou „udělány po domácku“, může revidovat každý revizní technik, který vlastní oprávnění od kteréhokoliv výrobce kotlů.

Berte ohled na sousedy

Asi již víte, že při výsadbě stromů, okrasných dřevin, keřů a vůbec při celkovém zakládání takových prostorů je možné dostat se do sporu se sousedy, kterým se nová výsadba na hranicích nebo v jejich těsné

blízkosti oprávněně nelíbí. Abyste se tomu vyhnuli, je potřeba respektovat nejen osvědčené pěstitelské postupy, ale také brát ohled na své sousedy. Ti nechtějí být v budoucnu vašimi dřevinami rušeni či jinak obtěžováni a mají na to plné právo. Staré přísloví „dvakrát měř, jednou řež“ platí i pro udržení dobrého a nerušeného sousedského soužití.

Pro klid a pohodu se sousedy to znamená dodržovat minimální vzdálenost výsadeb stromových dřevin od hranice mezi pozemkovými parcelami. O těchto vzdálenostech se dlouho vedla diskuze. Do vydání nového občanského zákoníku (z. č. 89/2012 Sb.) zde platila jen jistá forma zvykového práva, případně dílčí řešení stanovená v zahrádkových osadních řádech. Někdy bohužel i právo silnějšího.

Až §1017 stanovil pravidla výsadby při hranicích sousedních pozemků a stanovil kýžené vzdálenosti (odstupy) od společných hranic parcel. Tedy nyní platí, že pokud nejde o jiné ujednání nebo o jiná pravidla, že pro stromy dorůstající výšky 3m činí vzdálenost sázení min. 1,5m od společné hranice. Pro stromy, jež tuto výšku v plném růstu přesahují, platí minimální hranice 3 metry.

Vážení občané,

rádi bychom vás informovali, že **posledním úředním dnem** roku 2016 bude **čtvrtek 22. prosince 2016**.

Prvním úředním dnem v roce 2017 bude **pondělí 2. ledna 2017**.

Ve dnech 23. prosince 2016 až 1. ledna 2017 bude obecní úřad pro veřejnost uzavřen.

Děkujeme za pochopení.

Ocenění pro paní Kateřinu Hurníkovou – vřesinskou knihovnici

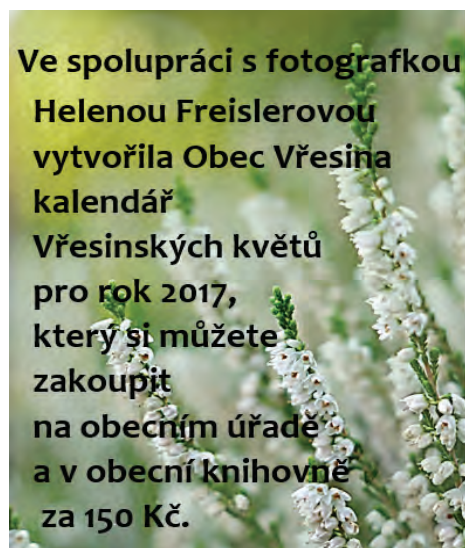
Již druhým rokem uděluje Moravskoslezský kraj spolu s Moravskoslezskou vědeckou knihovnou cenu „Knihovnická K2“. Tuto cenu dostávají knihovníci Moravskoslezského kraje s poděkováním za jejich prospěšnou práci.

Slavnostní ocenění vítězů se konalo 7. října 2016 v budově krajského úřadu u příležitosti dne knihoven. V letošním roce získala krásné 3. místo naše knihovnice paní Kateřina Hurníková, a to díky nejen jejím odborným znalostem, které využívá pro rozvoj obecní knihovny s podporou čtenářství, ale hlavně díky pracovnímu nasazení a lásce, kterou své práci věnuje.

Z mnoha jejích aktivit bych ráda jmenovala organizaci výtvarných dílen a výstav v knihovně nebo pořádání pravidelných besed s dětmi z mateřské i základní školy, na které bývají každý rok pozváni spisovatelé nebo jiné zajímavé osobnosti. Tradicí se již stalo „Pasování prvňáčků“ nebo ocenění nejlepšího dětského čtenáře.

Chtěla bych tímto paní Kateřinu Hurníkovou nejen jménem svým, ale i za ostatní čtenáře naší knihovny poděkovat a popřát jí mnoho sil a neutu-
chajícího nadšení v její práci, které si velmi vážíme.

Pavla Bednářová

V každém vydání bychom chtěli zveřejnit rozhovor s osobou, která ač to tak možná nevypadá, je pro obec důležitá a chtěli bychom, abyste i vy věděli, co dělá a s čím se na ní můžete obrátit. V minulém čísle jsem zpovídala velitele obecní policie, Petra Krahulce.

Tentokrát jsem požádala paní knihovnici Kateřinu Hurníkovou, položila jí pár otázek a vy si teď můžete přečíst její reakce.

Katko, dozvěděla jsem se, že v obci nežijete od malička, od kdy jsi tedy občankou Vřesiny?

Do Vřesiny jsem se přivdala v dubnu roku 1998 do rodiny manžela Zdeňka Hurníka. Žiji tady tedy téměř 19 let, spolu s manželem a téměř sedmnáctiletým synem Zdeňkem. Žiji ve staré části Vřesiny na ulici Malá strana.

Za tu dobu co tady žiješ, změnil se nějak tvůj názor na obec?

Do Vřesiny jsem se přistěhovala z Ostravy – Poruby. Do té doby jsem znala jen Porubské koupaliště, tvarůžky na Mexiku a lyžařský areál Skalka, kde jsem trávila s rodiči a sourozenci své dětství a mládí. Takže než jsem se zde přistěhovala, žádný „názor“ na obec neměla, všichni rodinní příslušníci žijí ve městech a s životem na obci jsem neměla žádnou zkušenost.

Jak tedy obec vnímáš? Jak se ti zde žije?

Vřesina je místo, kde mám rodinu, přátele a kamarády, kde vyrůstá syn, chodil zde do školy, do různých kroužků. Účastníme se společně různých akcí, které život v obci přináší. A v neposlední řadě jsem ráda, že v roce, kdy jsem se přivdala, se otevíral nově postavený kostel. Takže toto vše dává dohromady to, že jsem ráda, že zde mohu žít a žije se mi tady dobře.

Vím, že je pořád co zlepšovat. Kdyby se podařilo udělat kruhový objezd, zařídit, aby kamiony nejezdily naší obcí, dostavět chodníky a přechody, aby byla větší bezpečnost v obci. Nebo aby se do obce vrátil dětský lékař. Ale vím, že vše nejde hned a na mnohém se pracuje.

Jaké máš koníčky?

K mým koníčkům patří jízda na kole, rychlochůze, ruční práce, moje zaměstnání a jestli se to dá takto říci, tak i „pomáhat tam, kde vidím, že je to třeba“.

Jak dlouho pracuješ jako knihovnice?

V místní obecní knihovně pracuji od června roku 2004. Nastoupila jsem po mateřské dovolené, neměla jsem knihovnické vzdělání, to jsem si postupně dodělala. Tato práce se mi líbí, baví mě a jsem ráda, že ji mohu dělat.

Je to práce, kterou jsi vždy chtěla dělat nebo jsi měla jiné vysněné povolání?

Od dětství jsem ráda četla, ale že by mě napadlo, že nikdy mě nenapadlo, že bych mohla pracovat v knihovně. Mám vystudovanou střední ekonomickou školu, pracovala jsem v účtárně, po revoluci jsem pracovala jako ošetřovatelka v Charitě v domácí péči. Až po mateřské se mi naskytla možnost pracovat v knihovně.

Ty ale jen nevydáváš knihy a nedohlížíš nad jejím vrácením. Co všechno je tedy náplní tvé práce?

To, co jsi napsala, je opravdu jen nejmenší část knihovnické práce. Patřím k lidem, kteří mohou říci, že práce je mým koníčkem a že se do práce vždy těším. Dřív než začnu psát co je náplní mé práce, bych chtěla poděkovat vedení obce v minulém volebním období pod vedením starosty pana Ing. Jiřího Kopně, které uskutečnilo celkovou rekonstrukci knihov-

ny. Když se někdo ptá, jak vypadala knihovna před tím, a ukázu mu fotky, nechce se mu věřit, jak se knihovna proměnila. A na toto navazuje i nynější vedení obce, pod vedením paní starostky Ing. Michaely Roubíčkové, které mi svým přístupem umožňuje v knihovně dělat spoustu akcí a ještě knihovnu i vylepšovat.

Co je tedy náplní mé práce – k takovému tomu standardu každé knihovnice v malé obecní knihovně patří, že si ji musím uklidit popřípadě vyzdobit, že musím nakoupit knihy, obalit je, označit piktogramy a vložit do výpůjčního systému, abych knihy vůbec mohla půjčovat. Pak už jde o samotné půjčování, a následné opravování knih, přebalování, ale také hlídání, aby knihy byly včas vráceny a s tím spojené nepopulární posílání upomínek. Protože knihy sama nakupuji, je třeba naslouchat lidem, o jakou literaturu mají zájem, co by rádi v knihovně viděli. Nemohu uspokojit všechny, ale snažím se co nejvíce. Výhodou obecní knihovny je, že veškeré účetnictví a administrativu s tím spojenou pro mne dělá obec, za což jsem nesmírně vděčná. K další práci např. patří hlídat granty, které jsou pro knihovnu vypsány a žádat o ně. Už jsme jich několik dostali, jak na počítačové vybavení, diaprojektor, ale také na akce, které knihovna dělá.

A to je druhá část mé práce. V knihovně pořádám mnoho pravidelných akcí a to jak ve spolupráci se školou a školkou, zmínit mohu třeba Celé Česko čte dětem, Večerníčky pro děti z MŠ, nový projekt letos Babičky a dědečkové do školky, Nejlepší čtenář obecní knihovny, Nejlepší čtenář je táta pravidelné besedy pro žáky ZŠ, pasování prvňáčků na čte-

náře, výtvarné dílny pro dospělé, výstavy, vernisáže, prodej knih na vánočním stromu, atd. Toto jsou akce, které dělám „vlastními silami“ a potom akce, na které zvu např. spisovatele, ilustrátory. Není asi třeba moc rozepisovat, vše je pravidelně na stránkách knihovny.

Zapojuješ se také do dobrovolnických akcí, 11. května jsme si u tebe mohli koupit kytičku na podporu Českého dne proti rakovině, jak to probíhalo u nás v obci, jsou občané v tomto ohledu vstřícní a přispívají na dobré věci? Ví se, kolik se celkově vybralo finančních prostředků?

Tato akce je pro mne hodně osobní. Zapojila jsem se do ní poslední dva roky. Důvodem bylo, že v mém nejbližším okolí onemocněli pro mne důležité lidé rakovinou a já chtěla alespoň takto pomoci, aby se na tuto nemoc našly léky. Lidé byli vstřícní. V loňském roce se vybralo něco přes dva tisíce, letos už dvojnásobek. K prodeji jsem využila prostor před obchodem Hruška, kde během dne přichází spousta lidí. Kdyby se chtěl v příštím roce někdo ke mně přidat, budu jen ráda. Pro jednoho je to náročné. Kytičky jsem prodávala něco přes 8 hodin.

Letos v létě byla díky tobě na Porubském koupališti instalována „knihobudka“, nyní stojí také v nově zrekonstruovaném parku u hasičské zbrojnice a také u knihovny je místo, kde mohou čtenáři vrátit knihy 24 hodin denně. Bylo hodně náročné tohle všechno zorganizovat?

Jestli výše uvedené aktivity bylo těžké zorganizovat? Stálo to úsilí, čas i námahu, ale jak už jsem psala výše, kdyby mi v tom nepomohlo vedení obce a nepodpořilo mě, ne-

mohla bych toto uskutečnit.

Knihobudku na koupališti mi pomohl instalovat pan Světlík se svými kolegy. Navozili jsme knihy a netušila jsem, že na žádost vedení koupaliště budou chtít mít 40% knih v polštině. Takový poměr je polských návštěvníků koupaliště. S tím mi pomohla kolegyně z Klimkovické knihovny paní Mgr. Zuzana Konvičková, která tyto knihy zajistila, a také mi pomohla doplňovat fond na koupališti vyřazenými knihami i z její knihovny. Ohlas byl velký a v příštím roce budu s koupalištěm dále spolupracovat.

Knihobudka v parku u Hasičské zbrojnice je prací naší „rychlé rot“ za což jsem jim vděčná, protože se povedla a závidí nám ji i jiné obce. Knihy pravidelně doplňuji a ohlasy jsou dobré, protože kolem parku denně procházím. Mám radost, když vidím lidi, kteří se tam zastavují, knihy si půjčují nebo je tam darují.

Biblioschránka před knihovnou. Z té mají velkou radost hlavně čtenáři knihovny, kteří nejsou vázání vrácením knih na otevírací čas v knihovně, ale mohou je vrátit denně v kteroukoliv dobu. Je hojně využívána, není den, abych tam nenašla vrácené knihy.

Chystají se v knihovně nějaké novinky? Plánuješ třeba nějaké zajímavé besedy a podobně?

Určitě, ale nechala bych si to pro sebe, abych mohla čtenáře a návštěvníky knihovny překvapit.

Všem čtenářům knihovny i občanům naší obce přeji požehnaný zbytek adventního času a jen vše dobré v novém roce 2017.

Kateřina Hurníková, knihovnice

Naši rodáci, jubilanti.

Jiljí Rozsypal, 85 let

Na co z Vřesiny nejraději vzpomínáte?

Vzpomínám si na svoje mládí, které jsem ve Vřesině prožil, kde jsem se narodil 6.9.1931 na gruntu č. 10 (v místě dnešního parku) a kde jsem začal chodit dne 1.9.1937 do školy tam, kde se nachází Obecní úřad. Byl nás v první třídě 20 kluků a 22 děvčat. Mezi mé spolužáky patřili např. Oldřich Mrázek, Luboš Freisler, Vlastík Kudela, Arnošt Pokorný, Jindřiška Teslíková, Anuška Kudelová. Pan řídící Šedivý, ten nás učil o první Republice, nám hodně vyprávěl o Masarykovi, který v tomto roce na podzim zemřel. Potom přišel rok 1938 a stalo se to, že 1. října 1938 došlo k zabraní Sudet Němci a stali jsme se německými obyvateli. My jsme ovšem byli češi, tak pan řídící v nás vzbuzoval povinnost k českému národu. Bohužel v tomto roce musel pan řídící Šedivý opustit školu, odešel učit někde na Moravu, protože byl ruský legionář a Němci tyto legionáře zavírali. Do školy potom přišel jiný řídící, Němec z Nového Jičína, jmenoval se Schweder. Matiku, fyziku, biologii a češtinu jsme se nadále učili, ale museli jsme se nově učit i německy a byl odebrán z učiva dějepis. Za německa jsme se nesměli učit náš český dějepis. Učil nás také pan Holaň ze Studénky, pan Najvrt z Klimkovic, který dojížděl denně do školy na kole.

Na školní budovu se musel dát německý nápis Volksschule, ovšem to se nelíbilo vřesinským matkám a nápis ztrhlý, na půdě našly starý nápis Škola a ten tam daly zpátky. A stalo se to, že Němci na ně zavolali gestapo ze Svinova, ti přijeli i s kulometem, postavili ho na rozcestí před školu u hospody. Slávka Reslová, která bydlela hned nad školou se jich nebála a křičela: „Počkejte, počkejte, roby, já jdu první“ a stavěla se před

ten kulomet, ona totiž myslela, že je to fotograf, že je chtěl fotit. Přišel tam potom vřesinský starosta Ruzicka, kterému se podařilo vše vysvětlit a uklidnit gestapo i vřesinské matky.

Koncem dubna 1945, kdy došlo k bojům o osvobození Ostravy, náš grunt vypálili, vybombardovali nás, zničili nám hospodářství. Otec chtěl, že si postavíme nové hospodářství, to se ovšem nemohlo stát, protože když šel na krajské úřady žádat o povolení stavby, tak mu řekli, že nemůže nic stavět z důvodu nedostatku materiálu. V této době se začínala stavět Nová huť a všechen dostupný stavební materiál se potřeboval na tuto stavbu. Otcí poradili, že si má požádat o přidělení gruntu

po odsunutých Němcích z oblasti Sudet. Tak to můj otec udělal a my jsme se přestěhovali 10.6.1945 do Kujav, kde nám byl grunt přidělen a kde dosud žiju. Na Vřesíně jsem nezapomněl, často tady jezdím, protože tady mám své příbuzné, bratrance, kamarády a když jsem byl mladý, tak jsem je jezdil navštěvovat na kole i 2x do měsíce.

Čeho si nejvíce v životě vážíte?

Vážím si života jako takového, poněvadž jsem měl v roce 1962, zrovna na moje 31. narozeniny, těžkou nehodu na traktoru, který se na mě převrátil i s vlečkou a já zůstal živý. Stalo se to v Kujavách. Během pár vteřin se mi tehdy před očima přehrál celý můj život jako film, tenkrát jsem se podruhé narodil.

Zdeňka Dostálová, 90 let

Mami, nedávno ti bylo krásných 90 let a mnozí z nás by mohli závidět, jakou máš hlavičku. Neustále mne zkoušíš, jestli si pamatují na to nebo ono, tak co kdyby ses se svými vzpomínkami podělila?

Jmenuji se Zdeňka Dostálová, rozená Strakošová, a třebaže jsme neměli majetek, přesto moje dětství a mládí bylo krásné. Tatínek Valentin a maminka Františka Návratová nás s dvěma bratry vychovávali ke skromnosti a lásce k bližním. Myslím, že i proto jsme vždycky vycházeli s našimi sousedy, na které stále vzpomínám, jako třeba na Břetka Bártu, Bohuše Bártu, Čenka Martiníka, tětku Štefinu, Mojmíra Ličku - ten tě vezl na kolese ke křtu, stryka Antona Hurníka. Jejich Mařenku jsme

u nás měli moc rádi a já jsem si vždy přála taky takovou dceru.

Ale vždycky nebylo jenom dobře, nemám pravdu?

Je to tak. Za války to nikdo neměl jednoduché, nám navíc spadla na chalupu bomba, naštěstí se naší rodině nic nestalo. Rodiče zajistili bydlení u Dluhošů a mezitím domek opravovali. A opět nám pomáhali sousedé, prací, radou, jídlem.

A co bylo dál?

Hned v září po válce jsem se vdala a začali jsme s manželem Tondou stavět na Hadím kopci dům. Byla to dřina, protože jsme dělali ručně cihly, ale mládí toho zvládne hodně a my se těšili, až budeme ve svém. To se nám v roce 1953 podařilo, no a za rok jsi nám přibyla ty. I když jsem pořád vzpomínala na dědinu, tak nový domov nám zpříjemnili zase sousedé - Sobkovi, Dědochovi, Kotalovi, Jaskulovi.

Víš, na co ráda vzpomínám já? Když se u nás dralo peří. To se sešlo několik sousedek a při pilné práci se povídalo, zpívalo, taky pojedlo. Z té doby si hodně pamatuji, kdo co vyprávěl. Ted' zase předám slovo tobě.

Potom jsme si jenom přáli, abys byla zdravá, vystudovala na paní učitelku, dobře se vdala a měla rodinu. Všechno se mi chválabohu vyplnilo a já si mohla užívat a pomáhat ti s výchovou synů. Před 24 lety zemřel manžel, ale s vámi mi bylo dobře. Navíc jsem kolem sebe měla kamarádky, s kterými jsme chodili na krátké výlety /Andulu, Tonicu, Olgu/. Potom mi přestávaly sloužit nohy, tak přicházely za mnou, hlavně Alenka.

Před 5 lety ses dostala do domova pro seniory.

Zpočátku jsem z toho byla dost smutná, ale nakonec jsem pochopila, že s ležícím člověkem to vůbec není jednoduché. Zvykla jsem si, protože mám kolem sebe celý den příjemné lidi, stálou péči, kulturní i pracovní programy a samozřejmě vaše pravidelné návštěvy.

Vím, že bys dokázala ještě dlouho vyprávět, tak jenom něco na závěr.

Máme před sebou vánoční svátky, tak přeji všem, abyste je prožili ve zdraví a rodinné spokojenosti.

Mgr. Jarmila Homolová

ZŠ a Mš

Změna termínů zápisů do základní a mateřské školy

Na základě novely školského zákona dochází od ledna 2017 ke změně termínů konání zápisu jak do základní školy, tak do mateřské školy.

Základní škola

Zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k zápisu k povinné školní docházce, a to v době od 1. dubna do 30. dubna daného kalendářního roku. Základní školy budou letos tedy poprvé stanovovat termín zápisu ne v lednu, jako to bylo v předchozích letech, ale až v dubnu.

Zápis do 1. třídy se na naší základní škole ve Vřesíně bude konat v sobotu 8. dubna 2017 od 8:00 do 13:00 hodin.

Upozorňujeme rodiče, kteří chtějí požádat o odložení nástupu školní docházky svého dítěte o jeden rok, že musí už k zápisu přinést vyjádření dětského lékaře a pedagogicko-psychologické poradny s doporučením udělení odkladu školní docházky, případně jej dodatečně doručit ředitelce školy do konce měsíce dubna. Z tohoto důvodu doporučujeme všem rodičům, kteří uvažují o odložení povinné školní

docházky jejich dítěte o jeden rok, aby s již v lednu domluvili termín vyšetření na pedagogicko-psychologické poradně.

Do první třídy můžeme letos přijmout až 40 žáků, jelikož nám ze školy odchází žáci ze dvou pátých tříd. Doufáme, že se nám podaří znovu otevřít dvě první třídy.

Mateřská škola

Změna termínu zápisu do MŠ dle novely školského zákona se naší mateřské školy nedotkne, jelikož jsme i v minulých letech pořádali zápis v měsíci květnu.

V letošním školním roce se zápis do mateřské školy ve Vřesině bude konat v úterý 9. května 2017 od 9:00 do 11:00 hodin.

Přesný počet dětí, které budeme moci od 1. září 2017 do mateřské školy přijmout, nelze v tuto chvíli přesně uvést, jelikož nevíme, kolik rodičů zažádá o odklad povinné školní docházky u jejich dítěte. Předpokládáme ale, že bychom mohli přijmout k předškolnímu vzdělávání přibližně třicet dětí.

Na všechny děti se těší paní učitelky z mateřské i základní školy.

Mgr. Lenka Skýbová

Setkání u „Vánočního stromu“

Advent je období rozjímání, očekávání Vánoc a také je to období otevřených srdcí. U nás je první adventní neděle již tradičně spjata s „Rozsvěcováním vánočního stromu“. Nejinak tomu bylo i letos.

Byl připraven bohatý program. O jeho zahájení se postarala Terezie Gilligová. Svými vystoupeními potěšili naše srdce žáci Základní umělecké školy v Klimkovicích, děti mateřské školy, žáci základní školy, taneční soubor Vřesdance, folklórní soubor Krasničanky, tanečnice naší školy, gymnastky Winona a Beáta Žákovy a baletka Petra Řeháčková.

Poté program pokračoval koncertem Scholy a pěveckého sboru při kostele Sv. Antonína Paduánského.

Ve škole probíhal jarmark, kde bylo možno zakoupit drobnůstky našich dětí a rodičů. K té správné náladě nechybělo skvělé občerstvení, „starostčin punč“, „vařonka“ a další dobroty. Vše bylo za doprovodu cimbállovky.

Ani letos nechyběl betlém a vystoupení ochotníků divadelního spolku DIVOCH.

Samotné rozsvěcování proběhlo za tónů písně „Pozdraveno budiž světlo“ v podání kostelního sboru. Velkým překvapením byl krásně zdobený strom.

Děkuji všem zúčastněným, všem účinkujícím, rodičům, prarodičům a všem zaměstnancům ZŠ a MŠ Vřesina a obecního úřadu, kteří akci připravili, aktivně se zapojili a postarali se o její zdárný průběh. Děkuji panu Martinu Ličkovu za překrásný strom, který zdobil tělocvičnu, obecním policistům, kteří dbali na klid a pohodu, členům hasičského dobrovolného sboru bedlivě sledujícím, aby plamínek svíček svítil jen tam, kde měl. Velký dík patří panu Vajdovi za osvětlení prostor před školní jídelnou.

Náš strom svítí, je ozdobou naší obce a přeji všem klidné, pohodové Vánoce plné lásky a porozumění.

V novém roce spoustu radosti, spokojenosti v kruhu Vašich blízkých a v kruhu přátel.

Mgr. Marie Šupalová

Tatínku, najdi si chvílku

„Tatínku, najdi si chvílku, maminko odpočivej“. I tak by se daly nazvat jedny z pracovních podzimních dílen, které se každoročně konají ve spolupráci Mateřské školy a rodičů ve Vřesině.

Pracovní dílna „Den s mým tatínkem“ je odpoledne, kdy se tatínkové plně věnují svým dětem. V období podzimu je mnoho zeleniny, a proto jsme se rozhodli, že si z ní děti se svými tatínky vyrobí výrobky – zeleninového panáčka nebo zvířátko. Tatínkové si donesli zeleninu, vrtačky, šroubky a jiné nářadí a s chutí se dali do vyrábění. Práce se vydařila, dospělí ukázali svou zručnost a tvořivost. Děti pomáhaly a s nadšením sledovaly šikovné ruce svého tatínka. Společnou práci vznikly zajímavé výrobky, které se vystavily na chodbě i před vchodem naší mateřské školy.

Vánoční čas milují všichni, hlavně děti. Je to období, kdy se rozzáří jejich oči a mají úsměv na tváři. Jak to vypadalo v Mateřské škole ve Vřesině? Na konci listopadu začal Adventní čas, kdy se na věnci rozsvítí první svíčka, ve školce panuje vánoční atmosféra, děti

si společnými silami s učitelkami vyzdobily všechny prostory ve školce.

„Zvonkování“ je název další podzimní pracovní dílny, kdy rodiče s dětmi společně stráví kouzelné odpoledne s nádechem Vánoc ve školce. Rodiče se mohli rozhodnout, ve které třídě si výrobky s různou vánoční tematikou vyrobí. Nabídka byla velká. Vyráběli se papíroví andělci, voňavé pomeranče, ozdoby na okna a zvonečky, s kterými se vyzdobila chodba školky. Na závěr kouzelného odpoledne jsme se sešli za zvonění zvonečku u stroměčku přání, kde si rodiče mohli přečíst toužebná očekávání svých dětí pod stroměčkem. Rozloučili jsme se zpěvem nejoblíbenějších vánočních koled.

Všem se podzimní pracovní dílny moc líbily, a to jsme rádi, neboť chceme ve spolupráci s rodiči nadále pokračovat. Spolupráce rodičů se školou má velký význam, jak pro děti, školu, tak i pro celou rodinu. Tím se upevňuje vzájemná důvěra a děti se cítí bezpečně v mateřské škole, kde tráví denně mnoho času.

Bc. Ludmila Mateičková

Předvánoční období ve vřesinské škole před šedesáti lety

V úvodu tohoto článku děkuji redakci vřesinského zpravodaje za zveřejnění mých vzpomínek k zahájení letošního školního roku v místní základní škole, které pro mne bylo skutečně jubilejním svátkem po šedesáti letech od mého vstupu do dalších osmačtyřiceti let trvání učitelského života.

Třetího září 1956 školní rok začínal, po něm šly se školou spojené události i mimo vyučování. Například v měsíci říjnu krátkým vystoupením s žáky páté třídy jsme při doprovodu klavíru pozdravili občany na veřejném aktivu v zasedací místnosti národního výboru na „hasičárně“, později z těch největších akcí pak byla v Sokolovně celoškolní vánoční besídka pro rodiče i veřejnost.

O něco dříve, na schůzce výboru rodičovského sdružení, mne oslovil pan Jaroslav Juchelka otázkou, jestli bych byl ochotný „udělat“ u nich doma Mikuláše pro jejich tři děvčata. Stalo se tak.

Já v ornátu s mitrou na hlavě, s obličejem skrytým ve vatě a s bílou zlatem ukončenou berlou v ruce jsem „představoval“ Mikuláše, pan Juchelka čerta a další moje kolegyně, také čerstvá absolventka pedagogické školy bydlící tam nedaleko u paní Telnarové, nás s cinkajícím zvonečkem coby anděl doprovázela. U Cagů, se kterými Juchelkovi bydleli, jsme na děti zapůsobili velmi věrohodně, protože jak prvňáčka Kamilka, tak mladší Dorotka, ba dokonce ani o rok starší Marcelka nepoznaly, že jsme lidské osoby a všechny tři se nám s tou největší dětskou důvěřivostí svěřovaly se svými dobrými skutky zasluhujícími dárek od Mikuláše. Od Juchelků jsme v tomto přestrojení putovali ještě dále. U Burianů „prvoškolák“ Vladimír nás též věřicně uctíval, i když jeho sestry Vlasta z mé třetí a Marie z páté třídy již rozpoznávaly, že nejsme nadpozemské bytosti. Byl to příjemný mikulášský večer, jaký jsem již v životě nepotkal.

S panem Juchelkou jsem se nedávno opět setkal. Na vřesinských webových stránkách ve větě: „*Soubor ochotníků vedl dříve v naší obci pan Bohumil Novák*“ (s ním jsem se často setkával a jeho osobu na pěti web uložených fotografiích s potěšením rozpoznávám) „*a na něj navázal později Jaroslav Juchelka.*“

Osobně jsem se s panem divadelníkem Juchelkou setkal ještě jednou na svém působišti ve Skřipově, kam „za okresní kulturu“ přijeli na schůzi Osvětové besedy přesvědčovat přítomné o významu domácího divadla. Ujal jsem se tam toho. Do konce školního roku jsme sehráli s dospělými Maryšu a s dětmi pohádku Červená Karkulka.

Pohlazením po duši nad těmito webstránkami mne byla slova, že paní učitelka Marie Švidrnochová s dětmi nacvičila pohádku Zkoušky čerta Belínka, jelikož já jsem zřejmě v souběžné době čerstvě vydaného „Belínka“ nacvičoval také.

A již tu bylo předvánoční období roku padesát šest zaměřené na přípravu vánoční besídky, na níž v Sokolovně každá třída měla své vystoupení. Dovolím si i po letech sebehodnotitelsky napsat, že všechna vystoupení byla líbivá a všechny děti byly velmi šikovné.

Do zahájení besídky jsem přispěl dvěma výstupy nadtrždního významu. Řízným Kmochovy pochodem v podání žákovské dechové hudby. Že žádný z žáků nebo zřejmě nikdo neuměl na nástroje hrát? To nevadilo. Kdo mohl jakýkoliv nástroj sehnat, ten přinesl, bylo jich asi dvacet. Dodnes vidím „čtvrtáka“ Jirku Rozsypala běhat po škole s blyštící se „džeztrubkou“. Po několika zkouškách pod dirigentskou taktovkou, nepamatuji si kterého ze spolužáků, koncertování dobře zvládli. Nezapomenutelný byl také „třetřák“ Drahoš Hruzík, jehož tehdy drobná postava se ztrácela ve středu velkého kulatého heligonu, do nějž foukal, avšak bez vydávání tónů. Zvuková hudba vycházela z reproduktoru přenosem z gramofonu a gramofonové desky. Muzikanti vystoupení v průběhu večera ještě jednou opakovali.

Po zahájení besídky úvodním pochodem dva malí uvaděči přivítali návštěvníky slovy:

*Ač jsme děti ještě malé,
slušnosti jsme vždycky dbalé.
Proto jak u velkých vidáme,
zdvořile vás všechny vítáme.*

*Nečekejte od nás divy nové,
vždyť jsme ještě malí zájčkové.
A jak jim se do cesty
občas kotrmelec vmete,
tak i z nás se někdo někde splete.*

*Proto s námi trpělivost mějte,
pozorně nás poslouchajte.
A budeme-li se vám líbit,
tak nám za to za-tles-kej-te.*

Na první přečtení obyčejná a bezvýznamná dětská říkanka. Má však zajímavou historii. Její curriculum vitae je takové, v první polovině padesátých let můj strýc JUDr. Antonín Máčel, protože měl dva syny do deseti let, nacvičil ve své obci dětské divadelní vystoupení, které oba synové uvedli slovy této říkanky. Já jsem si tuto říkanku od strýce opsál „pro strýčka Příhodu“ a ve Vřesině jsme ji pak při vánoční besídce použili. Nikdo v těch dobách ani netušil, že dnes paní Ing. Martina, vnučka tohoto mého strýce a dcera jednoho z přednášečů těchto veršů, bude v dnešní době občankou Vřesiny.

Samozejmě, že na besídce nechyběl vánoční stromek, pod ním dárky a atmosféra vánočních koled.

Takové to tehdy bylo. Pravdivost vzpo-

mínaných událostí mně s ochotou potvrdily přímé účastnice. Paní Miluška, příjmením tehdy Černá, mně pomohla i se jmény u Juchelků a paní Vlasta, když uslyšela, proč jí volám, sama mně začala vyprávět, „jak jsme tehdy na Mikuláše k nim přišli“. Paní Milušce i paní Vlastě velmi děkuji za jejich vstřícnost, která mně při psaní těchto řádků byla největší pomocí. Jak jsem našel spojení na někdejší děvčata, dnes paní? Díky nesmírné ochotě, kterou mně poskytl pan Václav Švrlanský.

Snad si některý ze čtenářů také na obsah těchto řádků vzpomene. Pokud si na mne pamatují, tak je zdravím. Občanům Vřesiny si dovoluji popřát radostné prožití vánočních svátků a hodně štěstí, spokojenosti a zejména zdraví do nového roku 2017.

Ivo Máčel

Čtení pro dětičky

Vidíme na ně, jak si hrají a tak vedle obecně kladného vztahu k dětičkám vůbec, máme blízký vztah k dětičkám vřesinským.

A pro dětičky se v dnešní době něco nového pořad vymyslí, říká se tomu asi aktivy, aby se nenudily, nemusely nic vymýšlet, nepřerazily se, nezadýchaly, nenachladily a nezakoply při vycházení z tohohle skleníku Mateřské školy, co jsme my, vypuštění z domu na stromy, kdysi neznali.

Tak je v nich třeba vědecky pěstovat věci a návyky, ke kterým jsme se my dopracovávali s rozbitou hubou a koleny.

Třeba dětičky (teď nemyslím ty v mateřské školce) mnoho nečtou a některé i mizerně, tak je třeba v nich pěstovat od mala lásku ke čtení nějakým rafinovaným způsobem jako třeba, že se do školky po obědě dostaví osoby dědečkovského a babičkovského věku a nasycené dětičky před nimi ulehnu do doby, než si pro ně někdo přijde „po O“ a poslouchají jejich čtení pohádek i jiných výtvorů.

Nějak jsme byli s Miladkou také pozváni na pátek ve 12 hodin a považovali jsme to za čest. Vzali s sebou Žáčkovu knížku s jeho svěžími verši a pohádkami, ilustrovanou nějak jako kdysi zamlada Helenou Zmatlíkovou.

V místnosti, kam nás zavedli, se na koberci povalovalo asi šest dětiček, které o nás jevily zdvořilý, ale ostražitý zájem. Moje žena s nimi spontánně navázala kontakt a začali jsme číst s přednesem, pathosem, zvukomalebně, jen abychom zaujali.

To se nám nemohlo podařit, neboť průběžně se dětičky ztrácely, asi jak pro ně někdo přicházel. A tak jsme nakonec četli pro jedinou okatou holčičku jevící ale spontánní zájem a pozornost.

Stačilo to - tři spokojení je mnoho!

Petr Nedělník

Velká premiéra DiVOch(a)

Pro celou Českou republiku (resp. Československo) je velmi důležité datum – 28. říjen. V tento den roku 1918 byla oficiální premiéra samostatného Československého státu.

Také pro vřesinské ochotníky se toto datum zapíše velkým písmem do dějin, ovšem s letopočtem 2016. Právě toho dne jsme si totiž připravili premiéru hry Antonína Procházky – Klíče na neděli, kterou jsme Vám, občanům (nejen) Vřesiny mohli zahrát. Hned druhý den jsme měli naplánovanou první reprízu.

Abychom řekli pravdu, velmi nás překvapila návštěvnost v obou dnech, a musíme říct, že mile. Do Domu zahrádkářů si během těchto dvou dnů našlo cestu 160 lidí. Atmosféra při představení i po něm byla skvělá, a to zásluhou jak nás (členů DiVOch), tak vás, diváků. Cítili jsme se opravdu dobře a i představení bylo uvolněné a (téměř) bez pochybení. Spousta z nás cítila trému a někteří možná i strach, ale ve chvíli, kdy jsme před vás předstoupili, nervozita ze všech spadla a premiéra byla zahrána mnohem lépe než generálka a všechny zkoušky.

Hru Klíče na neděli jsme hráli již třikrát, 2x ve Vřesině a jednou v Porubě a po Novém roce plánujeme další hostování v okolních vesnicích a dereniérů opět před vámi, v Domě zahrádkářů ve Vřesině.

Kromě hry Klíče na neděli jsme se s vámi mohli opět vidět i při rozsvícení Vánočního stromu, kde jsme opět zahráli Valašský Betlém. Hráli jsme v kostýmech zapůjčených Národním divadlem moravskoslezským a v nádherných kulisách lesa mezi živými ovečkami.

Rok 2016 je úspěšně za námi a věříme, že ten následující bude ještě úspěšnější.

Spolu s SDH Vřesina chceme obnovit tradici Kozelku. Také budeme nacvičovat novou hru. Tentokrát to bude trochu z jiného soudku, aby si na své přišly všechny věkové kategorie. Naše další hra bude s největší pravděpodobností humorná pohádka.

Pokud by si někdo z vás chtěl zahrát princeznu, prince, čarodějnicí nebo třeba vodníka, přijďte mezi nás. Teď sice máme „divadelní prázdniny“, ale od 3. 1. 2017 začínáme znovu cvičit. Každé úterý od 17:30 v Domě zahrádkářů jsou pro vás všechny dveře otevřeny.

Chceme všem poděkovat za podporu, které se nám dostává z více stran. Díky vám všem, kteří jste nás podpořili svou návštěvou na jakémkoli našem představení. Znamená to pro nás mnohem více, než si dokáže kdokoli představit. Díky tomu poznáváme, že naše úsilí dopadá na úrodnou půdu, a také se vše zvládá lépe, když vám lidé vycházející vstříc a dokáží ocenit vaši snahu.

Závěrem mi dovolu, abych vám popřál požehnané prožití vánočních svátků a aby byl rok 2017 minimálně tak úspěšný jako ten právě končící.

Za DiVOch Michal Král

Oprava fasády věže kostela sv. Antonína Paduánského ve Vřesině

Myšlenkou na opravu kostelní věže jsme se začali zabývat již v r. 2014. Důvodem byla objevující se dutá místa a trhliny na fasádě kostela a postupně se odhalující železná konstrukce. Při bližším prozkoumání se ukázalo, že poškození je mnohem závažnější, že se nejedná pouze o povrchové vady, ale že jsou zasaženy korozí nosné železné prvky a pokud nebude tento stav řešen, hrozí narušení statiky věže.

Příčina tohoto stavu pochází z dob výstavby kostela použitím tehdy dostupných technologií, které způsobily vznik nedostatečného krytí výztuže, nedostatečné zvlhčování betonu konstrukce věže a ve spojení s nevhodnou povrchovou úpravou způsobila vznik kaveren, a tím se voda dostávala na železnou konstrukci věže.

Vzniklý problém byl konzultován se statiky a staváři, kteří dospěli ke společnému závěru, že nejrozumnějším řešením bude přistoupit ke komplexní opravě věže, při níž

bude oklepána stávající omítka včetně otryskání tlakovou vodou, aby opravdu zůstala jen celistvá část betonové věže a odhalené železné prvky budou sanovány a bude nanesena sanační omítka v silnější vrstvě opatřená konečným nátěrem.

Přestože předpokládaná výše zakázky nezakládala zákonnou povinnost vypsání výběrové řízení, přistoupili jsme k němu, abychom měli možnost vybrat nejvýhodnější nabídku. Zakázka byla na základě toho přidělena firmě Agist systems, s. r. o., z Krnova. Práce začaly 15. 4., ukončeny byly 23. 6. 2016.

Během této doby také firma IMPULS – B vyměnila stávající umělohmotný ciferník a popraskané ručičky hodin za nové, nerezové, v takovém provedení, které minimalizuje usazování nečistot a jejich stékání po fasádě.

Po rozebrání lešení se ukázalo, že nátěr věže, doporučený technologem v jedné vrstvě, nekryje dostatečně, navíc nebylo množné

důkladně natřít místa, kde bylo lešení ke věži ukotveno. Vzhledem k tomu, že na vině nebyla dodavatelská firma, nebyl nátěr reklamován, ale bylo osloveno 5 firem provádějících výškové práce, aby aplikovaly druhý nátěr. Zvolena byla opět nejnižší nabídka, firma zvládla natřít věž za 1 den, a sice za kombinace použití vysokozdvižné plošiny a horolezeckých technik. Druhý nátěr věže byl aplikován dne 19. 8. 2016. Tím byla oprava věže ukončena.

Konečná částka za opravu věže představuje 963 tis. Kč včetně DPH, přičemž obec Vřesina přispěla darem ve výši 100 tis. Kč, zbytek vybrali mezi sebou vřesinští farníci.

Děkujeme všem, kdo jakkoli obětavě, nezištně a bez řečí přiložili ruku k dílu, kdykoli to bylo potřeba, a samozřejmě děkujeme všem dárcům, kteří dílo podpořili finančně.

Výbor Kostelní jednoty sv. Antonína Paduánského ve Vřesině

Myslivecká stráž

Institut myslivecké stráže je pro většinu lidí zcela neznámý, nebo přinejmenším jej zahaluje stejná mlha nevědomí, jako ta, která přikryje údolí Porubky v prvních dnech topné sezóny. Přesto bývají pravomoci myslivecké stráže často diskutovány i mezi nemysliveckou veřejností.

Členové myslivecké stráže patří mezi takzvané „veřejné činitele“ a řadí se tak mezi stejné živly jako jsou například policisté, soudci, poslanci či prezident. Před svým jmenováním musí členové myslivecké stráže projít náročnými zkouškami z legislativy, která mimo jiné obsahuje otázky z myslivosti, trestního zákona, přestupkového řízení a zákona o zbraních. Po úspěšném absolvování testu složí nově jmenovaný člen myslivecké stráže slib a obdrží průkaz s odznakem.

Oproti „běžným myslivcům“ má myslivecká stráž zvýšené pravomoci. Mezi ně patří oprávnění zastavit a prohlížet v honitbě a na účelových komunikacích dopravní prostředky, je-li podezření, že přepravují upytlačenou zvěř. Nejvíce diskutovanou pravomocí, kolem které se točí spousta polopravd i nesmyslů je oprávnění usmrcovat v honitbě toulavé psy a kočky.

Tato možnost je pro myslivce vždy a pouze krajní záležitostí, kterou navíc zákon podstatně limituje. U kočky je nutné, aby byla ve větší vzdálenosti, než je 200 m od plotu nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení. Situace se psy je ještě mnohem složitější. Zákon o myslivosti ve svém čtrnáctém paragrafu říká, že pes nesmí patřit mezi plemena ovčáckých a loveckých plemen, psy slepecké, zdravotnické, záchranářské či služební. Takovýto pes navíc musí být mimo vliv svého pána, pronásledovat

zvěř a musí být stejně tak splněna podmínka vzdálenosti od plotu nejbližšího domu. Pokud však už k usmrcení psa, kočky či jiného domácího zvířete za podmínek splnění zákona dojde, je myslivecká stráž povinná o tom informovat jeho vlastníka, pokud je znám.

Pojem „mimo vliv svého vedoucího“ zcela jasně hovoří o situaci, kdy pes není schopen uposlechnout povelů svého pána. Zákon nikde nezmiňuje, že pes musí být nutně na vodítku, nicméně jeho pán si musí být jistý, že je schopen psa za jakýchkoli okolností odvolat. Pokud se pes volně pohybuje mimo vliv svého vedoucího, je myslivecká stráž oprávněna uložit majiteli psa na místě blokovou pokutu nebo přestupek předat na státní orgán myslivosti. Opět se však jedná o poslední řešení a vždy je lepší majiteli psa vysvětlit důvody, které zákonodárce k tomuto opatření vedly. Výhrůžky, že vám myslivec psa zastřelí, pokud si jej na vodítko nepřipnete, by rozumný myslivec znalý předpisů neměl vůbec vyslovit.

Zde je dobré si připomenout, že i v naší obci bylo zřízeno několik zón pro volný pohyb psů. Mimo jiné jsou to i cesty směrem ke Skalce od hřbitova a k Peterkově hájence. Tyto zóny volného pohybu jsou však jen samotné cesty a nezahrnují okolní pozemky, které patří mezi honební a obecně závazná vyhláška s pořadovým číslem 4/2015 se na ně nevztahuje.

Závěrem článku bych chtěl poprosit především o vzájemnou toleranci mezi všemi, kdo do přírody vstupují. Příroda je především domovem pro zvěř a lidé jsou zde jen návštěvníci. Přesto nám všem nabízí ohromné možnosti k využití, které však končí pouze tam, kde začínáme omezovat práva toho druhého. U volně pobíhajících psů a koček jde navíc i o život těch, kteří tam jsou doma.

Ing. Jiří Augustin

Jaký byl skautský rok 2016

Skautský oddíl Albatros Vřesina Vám jistě nemusíme představovat. Naše vlčata, žabičky, skauti, skautky, roveři i rangers se aktivně účastní společenského života ve Vřesině. Tak tomu bylo i v roce 2016. Co se nám v tomto roce povedlo? Letošní vodácká sezóna začala 2. dubna na Ostravici a Odře. Vzhledem ke stavu vody pojaly některé posádky plavbu jako pěší výlet korytem Ostravice, ale na Odře už jsme pluli. Duben byl ve znamení plachetního trénování tak, abychom dobře dopadli na SKARE (Skautská regata – skautské mistrovství republiky v jachtingu). 17.4. jsme si vyzkoušeli naše schopnosti na C.K. manévrech na Atlantiku (Hlučínská štěrkovna), kdy jsme lodě i děti řádně vykoukali, protože foukalo tak, že některé lodě se cvakaly již při nalodování posádky.

Náš oddíl společně s porubským oddílem Osmička tvoří vyšší organizační jednotku Přístav VIRIBUS UNITIS. Jednotlivé přístavy v republice mezi sebou soutěží a k naší velké radosti to byl náš přístav, který v letošním roce na SKARE 2016 na Seči vyhrál, co se dalo: **Pohár přístavů** a ti-

tul **Jachtní přístav roku 2016**. Také jsme k tomu přispěli. Třetí místo v kategorii nejmladších (vlčata a žabičky) získala posádka: **Spiderman, Smyčka, Šakal, Perla**. Druhé místo v kategorii skautů získala posádka: **Mravenec, Bubík, Viki**. Štít konstruktérů, pro nejrychlejší pramici v dálkové plavbě (Modrá stuha) a druhé místo v absolutním pořadí získala posádka lodi Viribus Unitis ve složení: **Efendi, Žízala, Teniska**.

Letos jsme dále zdolali Horní Odru, Dolní Odru až do Polska, Sázu, Opavu (kde proběhly podzimní Císařské manévry) a Dyji u skautské základny ve Znojmě. Účastnili jsme se dalších závodů: Sindibád na Orlíku, kde jsme posbírali pár cen do celorepublikového bodování a na podzim Viking Race na Křetínce, kde jsme se také umístili na předních místech. O prázdninách jsme měli stálý tábor, letos na novém tábořišti na Orlíku. 14 dní táboření pod stany bylo opět vyvrcholení činnosti celého oddílu (plavčíci, lodníci, důstojníci i amazonky). Táborová kronika je k dispozici na webových stránkách Přístavu VIRIBUS UNITIS (www.viribusunitis.cz).

viribus.cz). A dále proběhla Expedice Sázava 30.7. – 6.8. 2016, Stvořidla – soutok s Vltavou – sv. Kylián – Karlův most, „devítikanoe“ Jestřáb, Krahujec a Káně, tři posádky po pěti členech, upluto 170 říčních kilometrů. Podrobný popis plavby je také k nahlédnutí a pobavení na webových stránkách Přístavu VIRIBUS UNITIS.

Celkem se našich plaveb zúčastnilo **51** osob (členů oddílu i amazonek). V plavební sezóně 2016 tak bylo upluto **6526** ř.km. Což je o **2345** km více než loni. Rekord v uplutých km dosáhla **Teniska**, která uplula **367** ř.km. Překonala tak oddílový rekord, který držela Viki, o 97 km.

Dále jsme pomáhali například při úklidu Vřesiny, při Pohádkovém lese, na Sportovním dnu, roznášeli jsme Betlémské světlo... Těm, kterým nestihneme pořad krásné vánoce a vše dobré v roce 2017 osobně při roznášení světla, přejeme nyní a děkujeme za podporu a spolupráci paní starostce M. Roubíčkové, místostarostovi P. Pokornému, všem zastupitelům obce a také v neposlední řadě rodičům.

Síma

Závěr roku 2016 v DTJ Vřesina

Na začátek našeho příspěvku bych vás chtěl jménem celého spolku pozvat na již tradiční „Štěpánské bruslení“, které i letos bude 26.12.2016 od 10 hodin. Pro letošní rok jsme si pro vás připravili malé překvapení, které odhalíte při vaší účasti u tohoto sportovně kulturního klání. Bližší informace naleznete na <http://www.softkom.cz/scheduleSAREZA.aspx>.

Jménem celého našeho spolku přeji všem hodně kladných vzpomínek při bilancování letošního roku a zároveň spoustu šťastných okamžiků při prožívání konce letošního roku a roku následujícího 2017. **Marcel Vajda**

DTJ Tenis Vřesina

„Zimní halová sezóna“

Tenisová škola se plynule rozběhla, děti zápolí s forhendy a backhandy, zdokonalují se v tenisovém umění. Přejeme jim krásné prožití Vánoc, pod stromečkem ať najdou splněná přání v podobě dárků.

V letošní zimní sezóně pořádáme už tradičně tři oficiální turnaje Českého tenisového svazu. Ještě v letošním roce 27. – 29. prosince pořádáme turnaj mužů. V novém roce pak 10. – 12. února turnaj pro děti 8 – 9 let (babytenis) a 18. – 20. března turnaj starších žáků.

Trochu informací pro nové možné zájemce ohledně pronájmů nafukovací haly. Pro tyto zájemce máme zprovozněný on-line objednávkový portál, kde si můžete rezervovat pronájem tenisových, nohejbalových a případě i volejbalových kurtů. Vše naleznete na odkazu www.dtvresina.cz záložka „online rezervace“.

Daniel Hrbáč

DTJ Hokej Vřesina

Naše hokejové družstvo i v letošní sezóně důstojně reprezentuje nejen náš spolek, ale i naši obec o čemž se můžete přesvědčit při shlédnutí tohoto odkazu: <http://www.nhla-os-trava.estranky.cz/clanky/tabulka/tabulka.html>

Radim Šarik

DTJ Futsal Vřesina

Vážení občané dovoluji, abych vám opětovně napsal o futsalové součásti DTJ Vřesina. V loňském soutěžním ročníku 2015/2016 jsme ze 4. místa postoupili z 1. třídy do okresního přeboru Ostravské futsalové soutěže. Po postupu do vyšší soutěže náš tým výrazně

posílil a to čtyřmi hráči. Začátek soutěže nám vyšel na výbornou, kdy jsme z 6 zápasů 4 vyhráli, jeden remizovali a pouze jeden prohráli a v tabulce nám patří doposud 4. místo z 16 klubů. Mužstvo se výrazně omladilo a je to znát na výkonnosti, kdy proháníme favority soutěže. Dále jsme se v listopadu pod patronací PČR zúčastnili mezinárodního turnaje Trochta Cup, který pořádá futsalový oddíl sdružení Dona Bosca, jenž se konal v Trojhalí. Turnaj nám vyšel na výbornou a poprvé v historii turnaje jsme obsadili 1. místo z 24 týmů. Nejlepším střelcem turnaje se stal náš hráč Lukáš Fojtík a cenu ředitele turnaje za účast ve všech ročnících získal Jan Beran. Dále bych vyzdvihl výborné výkony nestárnoucího brankáře Tomáše Mališe. Nemohu zapomenout poděkovat spolku, který reprezentujeme, především za podporu, kdy nám plně hradí náklady na soutěž a přípravu. **Mgr. Jan Beran**

DTJ Aerobic (Ženy) Vřesina

Víkend pro dobrou náladu. I v letošním roce jsme vyjely na víkend se cvičením do malebných Beskyd. Ubytování jsme měly zajištěné v hotelu Mesit na Horní Bečvě, kde jsme byly již po několikáté. Cvičením jsme si zpříjemnily pobyt, zašly jsme si do vířivky, sauny, bazénu. Sobota patřila výletům – některé ženy šly na výšlap na Čarták, některé sjely do Rožnova pod Radhoštěm. Každý dle své chuti a nálady. Po výletech jsme se potkaly na cvičení v místním bazénu. Musím se přiznat, že sestavu tolika aquabel jsem ještě neviděla, byly jste úžasné, děkujeme. V neděli jsme zakončily náš pobyt cvičením ve dvojicích, které je netradiční. Věříme, že ženy byly spokojené a v roce 2017 pojedou opět v říjnu na Mesit.

Cvičení ve čtvrtky se rozjedou po novém roce opět ve školní tělocvičně 5. 1. 2017 v 19 hodin.

Jitka a Lucie

FC Vřesina informuje

Vřesinský fotbalový klub zakončil letošní sezónu a připravuje se na sezónu jarní. V tomto roce muži rozehráli svou skupinu velmi dobře a jsou zatím na druhém místě tabulky 1.B.třídy s minimální ztrátou 4 bodů na vedoucí Kozmice. A umístění mohlo být ještě mnohem lepší, ale dva nevydařené zápasy ve Václavovicích a Dolní Lhotě nás stály vedení v tabulce. Právě v takových zápasech se rozhoduje, kdo je připraven nejen fotbalově, ale i psychicky. V takových těžkých utkáních, kdy domácí celky bojující o záchranu a jdou do utkání po hlavě, se pozná odolnost týmu. Přesto muži podzim zvládli na jedničku. Vedoucí Kozmice jsme doma v krásném utkání porazili 3:1. Doufáme, že i v jarní sezóně to našemu prvnímu týmu půjde stejně nebo ještě lépe a divákům budou přinášet jen radost. Těm patří za jejich podporu jak v domácích zápasech, tak i v utkáních venku velký dík. Nejlepším střelcem mužů je Aleš Hloušek se 13 brankami. Muži B hrají městský přebor, což je jen o třídu níž než A tým. Nejlepším střelcem je Jarda Výšek s 5 brankami. Běčko je zatím na jedenáctém místě se ziskem 13 bodů. Kladem je, že za Běčko již hrají dorostenci, kteří po jarní sezóně přejdou do mužů. Přechod do mužského fotbalu tak pro ně bude jednodušší, navíc se začínají prosazovat i střelci. Dorost hraje stále v krajském přeboru a starší se drží na desátém místě, a to je oproti loňsku posun dopředu. Také mladší dorost na jedenáctém

místě hraje lépe než v loňské sezóně. Ve starším dorostu je nejlepším střelcem Martin Vantuch s 12 brankami a v mladším Dalibor Návrát s 9 brankami. Těší nás, že právě hráči z Vřesiny jsou tahouny týmu. Žáci hrají krajskou soutěž a jsou oproti loňské sezóně, kdy byli poslední a zachraňovali se, mnohem lepší. Letos je situace mnohem lepší. Starší žáci jsou na osmém místě se 13 body a hrají v klidném středu tabulky. Nejlepšími střelci jsou Michael Němec - 5 branek a Jonáš Pokorný - 4 branky. Mladší žáci na začátku sezóny dokonce vedli tabulku, ale nakonec jsou na 6. místě. Nejlepšími střelci jsou Patrikové Volný a Švancara se 6 brankami a Jan Gotfryd se 4 brankami. Také naše přípravky hrají své soutěže. Mají to těžké, protože hrají TOP skupiny s takovými týmy jako je Baník, Vítkovice, Hlučín a podobně. Tam se však naučí více a pak lépe zvládají přechod do žákovských týmů. FC Vřesina patří mezi 5 týmů v kraji, které mají všechny své týmy v krajských soutěžích. To svědčí o dobré práci nejen výboru fotbalu, ale také těžké práci trenérů u všech týmů. Celkem se o hráče stará 12 trenérů, kterým patří za jejich obětavou práci velký dík. Smutné je, že je málo trenérů právě z řad bývalých vřesinských fotbalistů. Právě od nich bychom čekali, že se budou této činnosti po skončení fotbalové kariéry věnovat. Přínosem je, že se trenéry stali mladí fotbalisté Daniel Krahulec a Petr Filip. Doufáme, že je tato práce s mladými žáčky bude bavit a s trénováním u nás vydrží co nejdéle. V příštím roce vás zveme nejen na jarní zápasy našich týmů, ale také na zimní turnaje na umělce DTJ. Tradiční zimní turnaj mužů se rozehraje od 5.2.2017 a zimní ligy MěFS se zúčastní také dorost a žáci. Jarní sezóna pak začne 26. 3. 2017. Všem našim příznivcům přejeme šťastné a veselé Vánoce a mnoho zdraví v roce 2017. Veškeré informace o zápasech najdete na našich stránkách www.fcvresina.cz

Statistiky našich týmů:

Muži A	2.místo	8	3	2	39:17	27bodů
Muži B	11.místo	4	1	9	34:43	13bodů
St.dorost	10.místo	4	1	8	25:51	13bodů
Ml.dorost	11.místo	3	1	9	29:44	10bodů
St.žáci	8.místo	4	1	5	18:27	13bodů
Ml.žáci	6.místo	4	1	5	27:19	13bodů

Josef Vincenci

Kurzy pro děti Skalka

www.skalkaostrava.com; <https://www.facebook.com/kurzypredetiskalka/>

leden - březen 2017 - Kurzy plavání dětí od 6 měsíců do předškolního věku v areálu Club Crab v Ostravě - Porubě, tel.: 734 692 720

leden - březen 2017 - Kurzy cvičení a kreativní programy pro děti (areál Skalka) od 6 měsíců do 3 let, úterý dopoledne, od 3 - 5 let úterý odpoledne, tel.: 739 521 803

leden - únor 2017 - páteční lyžařská školička v areálu Skalka, tel.: 739 521 803

leden - únor 2017 - čtvrtéční lyžařská škola pro dospělé, tel.: 739 521 803

6. 3. - 10. 3. 2017 jarní prázdniny s lyžařskou školičkou - areál Gruň Staré Hamry, tel.: 739 521 803

Skalka family park Ostrava

www.skalkaostrava.com; <https://www.facebook.com/skalka.ostrava/>

15. 1. 2017 Zimní show s princeznou Sněženkou 10:00 - 11:00, vstupné pro děti Kč 50,- dospělí zdarma

28. 1. 2017 Lyžování s HC Vítkovice, autogramiáda

9:00 - 21:00 - lyžování (podle aktuálních klimatických podmínek)

Bufet v provozu od 9:00 - 21:00

Restaurace v provozu od 11:00 - 21:00 hodin

Veškeré fotografie naleznete v sekci fotogalerie a videa na webových stránkách obce.

Vřesinské noviny, občasník.

Vydává Obecní úřad Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina. IČO 00298581. Redakce: e-mail: noviny@vresina.cz. Ročník XXIII.

Redakční rada: Sára Bedrunková, Helena Freislerová, Jarmila Homolová. Vychází prosinec 2016. Sazba: pakoc@volny.cz

Uzávěrka příštího čísla je 11. 3. 2017. Všechny fotografie z akcí naleznete na našich webových stránkách www.vresina.cz